

WYROK

W IMIENIU RZECZYPOSPOLITEJ POLSKIEJ

Dnia 19 czerwca 2017 roku

Sąd Okręgowy w Poznaniu, Wydział III Karny w składzie:

Przewodnicząca: SSO Karolina Siwierska (spr.)

Protokolant: st. prot. sąd. Anita Sobczak

przy udziale Prokuratora Prokuratury Rejonowej w Trzciance Danuty Żukowskiej - Grygiel

po rozpoznaniu w Poznaniu na rozprawach w dniach 27 listopada 2015r., 4 marca 2016r., 10 maja 2016r., 2 czerwca 2016r., 1 lipca 2016r., 20 października 2016r., 28 grudnia 2016r., 5 kwietnia 2017r., 19 kwietnia 2017r., 5 czerwca 2017r.

sprawy:

T. B. (1), syna S. i I. z domu D., ur. (...) w K.

oskarżonego o to, że:

w okresie od 2 listopada 2007 roku do 4 marca 2011 roku w W. w powiecie C. - (...) woj. (...) i w W. działając w krótkich odstępach czasu i w wykonaniu z góry powziętego zamiaru jako pracownik (...) uprawniony z tego tytułu do wystawiania faktur celem osiągnięcia korzyści majątkowej polegającej na wyprowadzaniu z magazynów towaru droższego wypisując faktury na sprzedawane produkty spółki (...)wypisywał inny nie odpowiadający nazwie kod towaru, skutkiem czego z magazynu wydany został inny i droższy towar niż wynikałoby to z wpisanej nazwy towaru co skutkowało stratą w kwocie 368.691,81 zł brutto na szkodę (...) Spółka z o. o. w W.

tj. o przestępstwo z art. 286 § 1 k.k. w zw. z art. 294 § 1 k.k. i 271 § 1 k.k. w zw. z art. 11 § 2 k.k. i 12 k.k.

1. oskarżonego T. B. (1) uniewinnia od popełnienia zarzucanego mu czynu,
2. na podstawie art. 632 pkt 2 kpk kosztami procesu obciąża Skarb Państwa.

SSO Karolina Siwierska

UZASADNIENIE

Oskarżony T. B. (1) pracował w spółce (...) sp. z o.o. z siedzibą w W. w okresie od dnia 1 listopada 1997 roku do dnia 19 marca 2011 roku na stanowisku pracownika działu marketingu biura handlowego w W.. Początkowo oskarżony został zatrudniony na czas określony otrzymując płacę zasadniczą w wysokości 1.100 zł miesięcznie, natomiast od dnia 1 stycznia 2000 roku na czas nieokreślony z wynagrodzeniem w wysokości 3.200 zł miesięcznie. Wynagrodzenie oskarżonego składało się z płacy zasadniczej oraz premii uznaniowej, uzależnionej od wysokości sprzedaży jego biura i wynoszącej zazwyczaj dwukrotność pensji zasadniczej. W biurze handlowym w W. od 1997 roku zatrudniony był także P. S.. Bezpośrednim przełożonym T. B. (1) była S. R. zatrudniona w dziale marketingu sprzedaży w P.. T. B. (1) był jednym z najlepszych pracowników sprzedaży osiągając wysokie obroty handlowe.

Firma (...) sp. z o.o. prowadziła działalność handlową w biurach handlowych położonych w: P., K., K., W., S., P., W., Ł. i G.. Zajmowała się m.in. handlem sprzętem sportowym, który sprowadzała z Niemiec. Dostarczony z Niemiec towar miał już nadany kod, który odpowiadał nazwie towaru. Kod ten figurował w systemie komputerowym w historii towaru w firmie (...) sp. z o.o. Kod przypisany do danego towaru u dostawcy na terenie Niemiec był stały i figurował we wszystkich systemach komputerowych poszczególnych przedstawicielstw firmy (...) sp. z o.o. na terenie Polski.

Przyjęcie towaru z Niemiec do magazynu w Polsce następowało na podstawie dokumentów: faktury wewnętrznej - wewnątrzspółnotowe nabycie towaru, rechnung – dokument wystawiany w Niemczech i przyjęcia - dokument potwierdzający przyjęcie towaru do magazynu. Występowały przypadki, że dostarczano inny towar niż zamówiony.

W systemie komputerowym firmy (...) sp. z o.o., w historii towaru, nie można było modyfikować kodu. System komputerowy dopuszczał jedynie dokonanie zmiany nazwy towaru i jego ceny. Zdarzało się, iż dany towar nie figurował w systemie komputerowym, podczas gdy w rzeczywistości był na stanie magazynu. Każde biuro handlowe posiadało odrębny system komputerowy oraz własny magazyn.

W firmie (...) sp. z o.o. przy sprzedaży stosowano rabaty. Zasady przyznawania rabatów nie były formalnie określone w formie pisemnej. Przyjęte było, iż maksymalną wartością rabatu jaką mógł udzielić pracownik było 30 % ceny, przy czym dotyczyło to zazwyczaj kontrahentów stałych i hurtowych, którzy nie zalegali z płatnościami. W przypadku klientów indywidualnych upusty były mniejsze w granicach 5-10 %. Natomiast w stosunku do klientów sieciowych takich jak: (...), (...), (...)czy (...) dopuszczalne były preferencyjne zniżki nawet do 45 %. W firmie (...) sp. z o.o. niedopuszczalna była sprzedaż towaru poniżej ceny jego zakupu. Sprzedaż wyglądała w ten sposób, że klient składał zamówienie podając nazwę towaru lub nazwę i kod towaru, następnie sprzedawca w systemie komputerowym wystawiał fakturę VAT, w której wyszczególniony był kod towaru, jego nazwa, cena netto i brutto, podatek VAT oraz rabat jeżeli był przyznany. Następnie na podstawie danych z faktury wystawiany był dokument zewnętrznego wydania tzw. WZ, na którym umieszczone były zarówno nazwa, jak i kod towaru. Dokument ten otrzymywał magazynier, który na jego podstawie wydawał towar.

W biurze handlowym w W. sprzedażą towaru zajmowali się T. B. (1) i P. S., którzy przy wystawianiu faktur posługiwali się tym samym komputerem logując się na swój login i hasło. Niekiedy P. S. wystawiał fakturę na loginie T. B. (1), dając mu ją później do podpisu lub podpisując ją własnym nazwiskiem. T. B. (1) oraz P. S. z uwagi na długoletnią znajomość oraz współpracę znali swoje loginy i hasła. Często w trakcie realizacji zamówień zdarzały się rozbieżności pomiędzy stanem magazynu wykazywanym przez system komputerowy, a faktycznym stanem magazynu. System komputerowy nie ujawniał jakiegoś towaru pomimo, iż w rzeczywistości znajdował się on w magazynie. W takich sytuacjach T. B. (1) i P. S. realizując zamówienia wystawiali fakturę, w której wpisywali właściwą nazwę oraz cenę towaru zgodną ze złożonym przez klienta zamówieniem, pozostawiając kod towaru, który figurował w system komputerowym na stanie magazynu. Następnie wystawiali dokument WZ, na którym podobnie jak na fakturze widniała nazwa i cena towaru zgodnego z zamówieniem, ale kod innego towaru. Sprzedany w taki sposób towar był wydawany z magazynu na podstawie nazwy, a więc klient otrzymywał towar zgodnie z zamówieniem po cenie odpowiadającej temu towarowi, a zatem spółka (...) sp. z o.o. nie ponosiła żadnej straty. W ten sposób T. B. (1) i P. S. niwelowali części niedoborów i nadwyżek towarów będących na stanie magazynu. Żaden z klientów T. B. (1) oraz P. S. nie zgłosił reklamacji, iż otrzymał towar niezgodny z zamówieniem.

W okresie od dnia 2 listopada 2007 roku do dnia 4 marca 2011 roku T. B. (1) w podany wyżej sposób zmodyfikował 413 pozycji towarowych na 517 sztuk towarów. Oskarżony zmodyfikował: w 2007 roku 41 pozycji towarowych, w sumie na 55 sztuk towarów, w 2008 roku 131 pozycji towarowych, w sumie na 179 sztuk towarów, w tym 171 sztuk towarów w ramach sprzedaży hurtowej oraz 8 sztuk towarów w ramach sprzedaży detalicznej, w 2009 roku 71 pozycji towarowych, w sumie na 89 sztuk towarów, w tym 66 sztuk towarów w ramach sprzedaży hurtowej oraz 23 sztuk towarów w ramach sprzedaży detalicznej, w 2010 roku 128 pozycji towarowych, w sumie na 144 sztuk towarów, w tym 132 sztuk towarów w ramach sprzedaży hurtowej oraz 12 sztuk towarów w ramach sprzedaży detalicznej, w 2011 roku 42 pozycje towarowe, w sumie na 50 sztuk towarów, w tym 48 sztuk towarów w ramach sprzedaży hurtowej oraz 12 sztuk towarów w ramach sprzedaży detalicznej.

Prowadzone w latach 2007-2011, czyli w okresie zatrudnienia oskarżonego w firmie (...) sp. z o.o. inwentaryzacje wykazały nieznaczne niedobory i nadwyżki towaru. Oskarżony był członkiem komisji inwentaryzacyjnych w latach 2007-2009. Pozycje towarowe składające się na niedobory i nadwyżki występujące w poszczególnych latach w zdecydowanej większości nie były tożsame z pozycjami towarowymi modyfikowanymi na fakturach sprzedaży VAT wystawianych przez T. B. (1). W 2007 roku na 8 pozycji towarowych wykazanych jako niedobór żaden z nich nie był

zgodny z kodem towarów modyfikowanych, w 2008 roku na 1 sztukę towaru wykazanego jako niedobór, towar był modyfikowany jeden raz na fakturze nr (...). W 2009 roku na 20 towarów wykazanych jako niedobór żaden z nich nie był zgodny z kodem towarów modyfikowanych. W 2010 roku na 22 pozycje towarowe wykazane jako niedobór tylko 4 pozycje towarowe były zgodne z kodami towarów modyfikowanych, zaś w 2011 roku na 653 pozycje towarowe wykazane jako niedobór jedynie 6 było zgodnych z kodem towarów modyfikowanych. Zatem w sumie na 146 pozycji towarowych modyfikowanych przez oskarżonego w okresie od listopada 2007 roku do marca 2011 roku tylko 10 z nich wystąpiło w protokołach inwentaryzacyjnych jako niedobory lub nadwyżki. Po zwolnieniu oskarżonego ilość niedoborów i nadwyżek uległa zwiększeniu.

W marcu 2010 roku w firmie (...) sp. z o.o. funkcję dyrektora objął P. C. (1), który kwestionował decyzje S. R. i T. B. (1). Pomiędzy P. C. (1), a oskarżonym narastał konflikt. T. B. (1) zarzucał P. C. (1) brak odpowiednich kompetencji i niezajomość tematu. Z kolei P. C. (1) złożył przeciwko oskarżonemu prywatny akt oskarżenia o ubliżanie i pomówienia w obecności pracowników.

P. C. (1) na początku 2011 roku zlecił pracownikom A. K. i P. M. przeprowadzenie kontroli w biurze handlowym w W., w trakcie której stwierdzono, iż na niektórych fakturach wystawionych w latach 2007-2011 przez T. B. (1) i P. S. występowała niezgodność nazwy i ceny sprzedawanych towarów w stosunku do kodu tego towaru, co miało narazić firmę (...) sp. z o.o. na stratę.

W dniu 7 marca 2011 roku, z dniem 19 marca 2011 roku, T. B. (1) został dyscyplinarnie zwolniony z pracy w firmie (...) sp. z o.o. W tym samym momencie zawieszono w czynnościach S. R., która w styczniu 2012 roku została dyscyplinarnie zwolniona.

Po zakończeniu pracy w firmie (...) sp. z o.o. oskarżony zaczął prowadzić własną działalność gospodarczą pod nazwą (...)T. B. (1) z siedzibą w W., której przedmiotem był handel towarami m.in. firmy (...).

T. B. (1) jeszcze przed zwolnieniem wytoczył firmie (...) sp. z o.o. powództwo o zapłatę niewypłaconej premii w wysokości 425.000 zł. Ponadto zaskarżył do sądu pracy dyscyplinarne zwolnienie z pokrzywdzonej spółki. Obie sprawy z powództwa oskarżonego zakończyły się dla niego niekorzystnie.

Nadto przed Prokuraturą Rejonową Warszawa - Praga Północ w Warszawie z zawiadomienia firmy (...) sp. z o.o., toczyło się postępowanie przygotowawcze o sygn. akt 2 Ds. 152/12 przeciwko oskarżonemu o to, że w dniu 7 maja 2011 roku w W. przy ul. (...), działając z góry powziętym zamiarem, wspólnie i w porozumieniu z W. R., w celu osiągnięcia korzyści majątkowej przez przedsiębiorstwo (...) z s. w W., mając świadomość, że W. R. jest obowiązany do prowadzenia działalności gospodarczej spółki (...) Sp. z o.o. z siedzibą w W. na podstawie umowy o pracę z dnia 5 lipca 1999 roku oraz na podstawie umowy o wspólnej odpowiedzialności materialnej za powierzone mienie z dnia 1 listopada 1998 roku i wykonuje faktycznie obowiązki sprzedawcy w spółce (...) Sp. z o.o. z s. w W., współdziałał w przekroczeniu uprawnień przez W. R. przy sprzedaży towaru należącego do tej spółki o wartości brutto 1.774.773,65 zł, polegającego na wystawieniu w dniu 7 maja 2011 r. w imieniu K. Polska Sp. z zgodność z o.o. z/s w W. faktur nr: 979/11/FWA, 980/11/FWA, 981/11/FWA, 982/11/FWA, 983/11/FWA, 984/11/FWA, 985/11/FWA, 986/11/FWA, 987/11/FWA, 988/11/FWA dla (...)T. B. (1) z s. w W. opiekujących na łączną kwotę 1.032.919,20 zł brutto z zastosowaniem niestosowanego w spółce rabatu wysokości 40% z niestosowanym w spółce odroczeniem płatności na okres 238 dni, wbrew obowiązującym w spółce ogólnym warunkom współpracy pomiędzy firmą (...) Sp. z o.o. a firmami współpracującymi, przewidującymi maksymalnie 15% rabatu przy rozpoczęciu współpracy, czego miał on świadomość, wyrządzając tym znaczną szkodę majątkową spółce (...) Sp. z o.o. z s. w W. w kwocie 475.638,41 zł - tj. o czyn z art. 296 § 1 i 2 k.k., które wobec braku znamion czynu zabronionego postanowieniem z dnia 27 kwietnia 2012 roku na podstawie art. 17 § 1 pkt 2 k.p.k. zostało umorzone.

Nadto pomiędzy firmą (...) Sp. z o.o., a T. B. (1) toczyło się postępowanie cywilne z powództwa pokrzywdzonej o zapłatę, które zostało uwzględnione w części, zaś Sąd Najwyższy postanowieniem z dnia 16 lutego 2017 roku, sygn.

akt I CSK 545/16 odmówił przyjęcia do rozpoznania skargi kasacyjnej złożonej przez powódkę od wyroku Sądu Apelacyjnego w Warszawie z dnia 4 marca 2016 roku, sygn. akt I ACa 446/15.

P. S. pracuje w pokrzywdzonej spółce do chwili obecnej awansując pod koniec 2013 roku na stanowisko menadżera ds. sprzedaży detalicznej.

W 2013 roku w firmie (...) Sp. z o.o. zmieniono system komputerowy.

Oskarżony **T. B. (1)** ma 43 lata, jest żonaty. Ma wykształcenie wyższe, z zawodu jest nauczycielem. Oskarżony obecnie jest bezrobotny, utrzymuje się z pomocy finansowej przyjaciół. T. B. (1) nie był dotąd karany sędownie.

Powyższy stan faktyczny Sąd ustalił na podstawie:

I. częściowo wyjaśnień oskarżonego T. B. (1) (k. 65-71, k. 335-336, k. 359-360, k. 593 – 596, k. 881-884, k. 945, k. 948, k. 1118, k. 1349-1355),

II. zeznań świadków:

1. częściowo P. C. (1) (k. 20-22, k. 48-19, k. 123-125, k. 600-602 w zw. z 1353),
2. częściowo B. B. (k. 134-136, k. 361-364, k. 597-599, k. 945-948),
3. częściowo P. M. (k. 50-52, k. 599-600 w zw. z 1353),
4. częściowo A. K. (k. 53-55, k. 602-603 w zw. z 1353),
5. częściowo S. S. (1) (k. 56-58, k. 433-435, k. 603-604 w zw. z 1353),
6. częściowo S. G. (1) (k. 177-178, k. 605-606 w zw. z 1353),
7. częściowo S. R. (k. 175-176, k. 607-603 w zw. z 1353),
8. częściowo P. S. (k. 179, k. 451-453, k. 644-646, k. 1113-1117, k. 1350-1352),
9. częściowo A. C. (k. 180-181, k. 642-644 w zw. z 1353),
10. P. K. (1) (k.164-165, k. 644 w zw. z 1353),
11. S. J. (k. 338-339, k. 606-607 w zw. z 1353),
12. J. N. (k. 166 w zw. z 1353),
13. D. L. (k. 436-438 w zw. z 1353),
14. K. B. (k. 444-445 w zw. z 1353),
15. K. T. (k. 446-447 w zw. z 1353),
16. P. Ż. (k. 448-449 w zw. z 1353),
17. K. U. (k. 450 w zw. z 1353),
18. E. K. (k. 454-455 w zw. z 1353),
19. P. B. (1) (k. 168, k. 605 w zw. z 1353),
20. A. M. (1) (k.456-457 w zw. z 1353),

21. A. M. (2) (k. 458-459 w zw. z 1353),
22. B. P. (k. 460-461 w zw. z 1353),
23. E. T. (k.462-463 w zw. z 1353),
24. B. D. (k.468-469 w zw. z 1353),
25. T. G. (k.470 w zw. z 1353),
26. J. P. (k. 471 w zw. z 1353),
27. I. U. (k. 472 w zw. z 1353),
28. Z. W. (k. 474-477 w zw. z k. 673),
29. G. B. (k.479-480 w zw. z 1353),
30. A. R. (k.481-483 w zw. z 1353),
31. L. T. (1) (k.484-485 w zw. z 1353),
32. S. G. (2) (k.486 w zw. z 1353),
33. Z. N. (k.489 w zw. z 1353),
34. B. G. (k.491-492 w zw. z 1353),
35. R. P. (k.493 w zw. z 1353).

III. opinii biegłego sądowego z dziedziny analizy ekonomicznej, ekonomii, księgowości, rachunkowości i finansów, podatków, przedsiębiorstwa - dr T. K.: częściowo pisemnej opinii z dnia 8 września 2013 roku i w całości pisemnej uzupełniającej opinii z dnia 11 października 2016 roku oraz częściowo ustnych uzupełniających opinii biegłego złożonych na rozprawach: w dniu 30 stycznia 2015 roku, w dniu 4 marca 2016 roku i w dniu 10 maja 2016 roku oraz w całości ustnej uzupełniającej opinii biegłego złożonej na rozprawie w dniu 28 grudnia 2016 roku (k. 235-310, k. 672-673, k. 346-356, k. 941, k. 1080-1082, k. 1188- 1247, k. 1284-1287),

IV. zgromadzonych w aktach sprawy dokumentów, a mianowicie: zawiadomienia o popełnieniu przestępstwa z dnia 10 marca 2011 roku (k. 4), faktur VAT z rok 2011 (k. 5-7), pełnomocnictwa (k. 8-9), odpisu aktualnego z KRS spółki (...) sp. z o.o. z siedzibą W. z dnia 7 lutego 2011 roku (k. 10-13), notatki urzędowej z dnia 11 sierpnia 2011 roku (k. 14), pisami KRP Warszawa VI z dnia 30 maja 2011 roku (k. 15), protokołu z ustnego zawiadomienia o przestępstwie z dnia 5 września 2011 roku (k. 20-22), zestawienia faktur VAT firmy (...) sp. z o.o. (k. 25-29), przykładowej faktury VAT z dnia 24 stycznia 2011 roku wraz historią towaru (k. 59-60), notatki urzędowej z dnia 8 grudnia 2011 roku (k. 61), postanowienia z dnia 15 grudnia 2011 roku prokuratora Prokuratury Rejonowej Warszawa-Praga Północ w Warszawie o umorzeniu śledztwa w sprawie 5 Ds. 406/11 (k. 77-87), postanowienia w przedmiocie dowodów rzeczowych z dnia 31 sierpnia 2011 roku w sprawie 5 Ds. 406/11 (k. 88-89), postanowienia z dnia 24 listopada 2011 roku, sygn. akt III Kp 1565/11 (k. 90-93), listów przewozowych firmy (...) (k. 94-95), wykaz podmiotów, którym T. B. (1) sprzedawał produkty w okresie od 7 stycznia 2012 roku do 4 marca 2011 roku (k. 102-104), zestawiania obrotów z kontrahentami T. B. (1) w latach 2008 – marzec 2011 (k. 115-116), kart karnej (k. 120), wywiadu Policji z dnia 27 stycznia 2012 roku (k. 121), faktu VAT (k. 137-163), postanowienia z dnia 22 lutego 2012 roku, sygn. akt III Kp 160/12 (k. 183), postanowienia z dnia 15 grudnia 2011 roku prokuratora Prokuratury Rejonowej Warszawa-Praga Północ w Warszawie o umorzeniu śledztwa w sprawie 2 Ds. 152/12 (k. 193-208), pisma z firmy (...) sp. z o.o. z dnia 28 stycznia 2014 roku (k. 211), listów przewozowych (k. 216-222, k. 226-227), protokołu rozprawy w sprawie VIII P 304/11 z dnia 14 lutego 2012 roku (k. 231), umowy o pracę z dnia 20 grudnia 1999 roku (k. 365), pisma z firmy (...) sp. z o.o. z dnia 22 stycznia 2014 roku

wraz z fakturami za lata 2010-2011 z BH K., P. i G. oraz z pisemnymi oświadczeniami pracowników firmy (...) sp. z o.o. i korespondencja mailową (k. 366-402), zestawienia faktur za lata 2007-2011 roku wystawionych w BH W. przez T. B. (1) (k. 34-47, k. 105-113, k. 403-431), pisma z firmy (...) sp. z o.o. z dnia 28 stycznia 2014 roku (k. 432), protokołów przesłuchania świadków wraz z załącznikami (k. 456-493), informacji z K. (k. 337, k. 650, k. 664, k. 781, k. 917, k. 1088, k. 1293, k. 1322), umów o pracę (k. 751-752), wzorów listów przewozowych (k. 867-869), zestawienia faktu wraz z fakturami i dokumentem fiskalnym (k. 972-1007), pisemnych oświadczeń klientów firmy (...) sp. z o.o., których obsługiwał oskarżony T. B. (1) wraz z rachunkiem i zamówieniem: J. N., (...) F. J., (...) S.A. P. B. (2), A. Shop M. i P. K. (1) oraz U. B. K. (k. 1009, k. 1013, k. 1015-1069, k. 1098), paragonów fiskalnych (k. 1280), wywiadu środowiskowego (k. 1299-1301), postanowienia Sądu Najwyższego z dnia 16 lutego 2017 roku, sygn. akt I CSK 545/16 (k. 1335-1337) oraz dokumentów nadesłanych przez firmę (...) sp. z o.o. zgromadzonych w 13 segregatorach, dokumentów nadesłanych przez (...) M. i P. K. (1) zgromadzonych w załączniku nr 1 oraz dokumentów przedłożonych przez obrońcę T. B. (1) wymienionych w pismach z dnia 25 maja 2016 roku i z dnia 2 czerwca 2016 roku (k. 1104-1105, k. 1109-1111).

Oskarżony T. B. (1) zarówno w postępowaniu przygotowawczym, jak i w trakcie postępowania sądowego nie przyznał się do popełnienia zarzucanego mu czynu. Oskarżony potwierdził, iż wystawił przedmiotowe faktury VAT, w których przy kodzie towaru figurującego w systemie komputerowym na stanie magazynu wpisał nazwę i cenę towaru zamówionego przez klienta, a którego nie było w systemie komputerowym, chociaż faktycznie znajdował się w magazynie. W ten sposób oskarżony niwelował niedobory i nadwyżki towarów w magazynie. Oskarżony konsekwentnie utrzymywał, że towar z magazynu wydawany był na podstawie nazwy, a nie kodu. Oskarżony wyjaśnił, iż dążył do uzyskania przez pokrzywdzoną spółkę jak najwyższych wyników sprzedaży, zwiększenia jej obrotów handlowych oraz wyrównania stanu magazynów i redukcji rozbieżności pomiędzy stanem komputerowym, a stanem fizycznym w magazynie. Oskarżony podkreślał, iż towar zawsze wydawany był zgodnie z zamówieniem. Oskarżony wskazał, iż podobnie postępował jego współpracownik P. S..

Sąd dał wiarę wyjaśnieniom oskarżonego T. B. (1) we wskazanym wyżej zakresie, albowiem były zgodne z zeznaniami świadka P. S. zatrudnionego w tym samym biurze handlowym, który wskazał, iż konieczność zmiany nazwy na fakturze wynikała z rozbieżności w stanie magazynu i stanie ujawnionym w systemie komputerowym oraz z potrzeby niwelowania tych niezgodności, gdyż zdarzało się, iż jakiegoś towaru było za dużo, a innego za mało i to było na bieżąco weryfikowane. Świadek dodał, iż system uniemożliwiał modyfikowanie kodu towaru, zaś towar ujęty na przedmiotowych fakturach był wydawany na podstawie nazwy figurującej na fakturze, która była zgodna z zamówieniem. Wyjaśnienia oskarżonego były również zgodne z treścią pisemnej uzupełniającej opinii biegłego z dnia 11 października 2016 roku oraz ustnej uzupełniającej opinii biegłego złożonej na rozprawie w dniu 28 grudnia 2016 roku. Opinie te zostały wydane na podstawie rozszerzonego materiału dowodowego, w których to opiniach biegły stwierdził, iż towary firmy (...) były wydawane z magazynu według ich nazwy i po cenie przypisanej do nazwy tego towaru pomimo tego, że na fakturze wpisany był kod towaru droższego. Biegły sądowy przyznał, iż wpisywanie do faktury niewłaściwego kodu towaru mogło służyć do niwelowania części niedoborów i nadwyżek towarów, co może potwierdzać fakt, że w latach 2007-2010 protokoły inwentaryzacyjne wykazywały niewielkie niedobory i nadwyżki, w odróżnieniu od roku 2011, w którym T. B. (1) nie był już pracownikiem firmy (...) sp. z o.o. Nadto wyjaśnienia oskarżonego potwierdzili przesłuchani w sprawie klienci firmy (...) sp. z o.o. - świadkowie: S. J., P. K. (1) i J. N., którzy zgodnie przyznali, iż zawsze otrzymywali towar zgodny z zamówieniem. Dodatkowo S. J. i P. K. (1) podkreślili, iż nie było takiej sytuacji, żeby został im wydany towar inny, droższy, czy lepszej jakości, ale po niższej cenie. Nadto z pisemnych oświadczeń klientów firmy (...) sp. z o.o., których obsługiwał oskarżony T. B. (1): J. N., firmy (...) S.A. P. B. (2), firmy (...) oraz firmy (...) (k. 1009, k. 1015-1069, k. 1098) wynika, iż zamówienie towaru następowało w oparciu o nazwę lub o nazwę i kod, a realizacja transakcji zawsze była zgodna ze złożonymi zamówieniami. Z kolei świadek A. C. zeznał, iż towar z magazynu w W. wydawał na podstawie nazwy. Poza tym na rozbieżności pomiędzy stanem magazynu wykazywanym w systemie komputerowym, a faktycznym stanem magazynu wskazywali także świadkowie: A. K., S. S. (1) i S. R..

Za wiarygodne Sąd uznał także wyjaśnienia oskarżonego, w których stwierdził, iż zdarzały się nieprawidłowości w dostawach towaru z Niemiec, albowiem korespondowały one z zeznaniami świadków: P. C. (1), K. B., K. U., E. K. oraz P. S..

Sąd dał również wiarę wyjaśnieniom T. B. (1), w których wskazał, iż system komputerowy, na którym pracował w biurze handlowym nie był połączony z magazynem, albowiem potwierdzili to przesłuchani w sprawie magazynierzy: S. G. (1) i A. C..

Sąd uznał, iż na wiarę zasługiwały także wyjaśnienia oskarżonego w części, w której opisał przebieg swojego zatrudnienia oraz okoliczności jakie nastąpiły po zakończeniu stosunku pracy w firmie (...) sp. z o.o., albowiem w całości zostały one potwierdzone w materiale dowodowym zgromadzonym w sprawie. Świadek P. C. (1) potwierdził, iż oskarżony osiągał wysokie obroty sprzedaży oraz fakt, że pozostawali oni ze sobą w konflikcie. Wskazał nawet, iż złożył przeciwko T. B. (1) prywatny akt oskarżenia za ublizanie mu i pomówienia. Na konflikt istniejący pomiędzy oskarżonym, a P. C. (1) wskazywali także świadkowie: B. B. i P. S.. Natomiast to, że pomiędzy oskarżonym, a firmą (...) sp. z o.o. toczyły się postępowania cywile i karne wynika z załączonej dokumentacji w postaci protokołów i orzeczeń (k. 77-87, k. 183, k. 193-208, k. 231-234, k. 1335-1337). Z kolei okoliczność, iż oskarżony rozpoczął prowadzenie własnej działalności gospodarczej związanej z handlem towarami m.in. firmy (...) potwierdziła świadek A. K. oraz postanowienia wydane w sprawach: 2 Ds. 152/12 i 5 Ds. 406/11.

Sąd uznał również za wiarygodne wyjaśnienia T. B. (1), w których podał, że zgłaszał przełożonym fakt wadliwego funkcjonowania systemu komputerowego, albowiem potwierdził to świadek P. C. (1) zeznając, iż zarówno oskarżony, jak i inni pracownicy sygnalizowali mu, iż z systemu komputerowego wynikało, że jakiegoś towaru nie ma na stanie magazynu, chociaż faktycznie tam był. Nadto wyjaśnienia oskarżonego w tym zakresie korespondowały z zeznaniami P. S. i S. R., która wskazała, iż wielokrotnie wносиła o zmianę wadliwego systemu komputerowego.

Z kolei to, iż T. B. (1) dokonywał modyfikacji wystawianych przez siebie faktur VAT w zakresie nazwy i ceny towarów, które nie odpowiadały widniejącemu na nich kodowi towaru potwierdzili zgodnie świadkowie: P. C. (1), B. B., A. K., P. M. oraz S. S. (1), a także biegły dr T. K. w sporządzonych na potrzeby niniejszego postępowania opiniach. Sąd jednak nie dał wiary wyjaśnieniom oskarżonego, iż takie modyfikacje faktur VAT praktykowane były także w innych biurach handlowych firmy (...) sp. z o.o., gdyż zaprzeczyli temu przesłuchani w sprawie pracownicy tych biur: D. L., K. B., K. T., P. Ż., K. U. i E. K..

Sąd nie dał też wiary wyjaśnieniom T. B. (1) w części, w której wycofując się z wcześniejszych wyjaśnień wskazał, iż w systemie komputerowym firmy (...) sp. z o.o. istniała możliwość zmiany kodu towaru, a on „chyba z wygodnictwa” nie zmieniał go na fakturze w taki sposób, aby pasował do nazwy zamówionego i sprzedawanego towaru. Wyjaśnienia oskarżonego w tym zakresie były sprzeczne z zeznaniami świadków: P. S., S. S. (1), P. C. (1), B. B. i P. M., którzy zgodnie wskazali, iż kod w systemie był stały i niezmienny, a modyfikować można było jedynie nazwę i cenę towaru. Zdaniem Sądu nie można wykluczyć, że oskarżony składając wyjaśnienia po wielu latach nie pamiętał już tej okoliczności i stąd niezgodność jego wyjaśnień z rzeczywistym stanem rzeczy.

Sąd uznał, że na wiarę nie zasługiwały także wyjaśnienia oskarżonego, w których stwierdził, iż w firmie (...) sp. z o.o. nie było żadnych kryteriów przyznawania premii, bowiem świadkowie: P. S. i B. B. wskazali, iż podstawą ich przyznania były wyniki sprzedaży całego biura, a nie poszczególnych pracowników.

Zdaniem Sądu niewiarygodne były również wyjaśnienia T. B. (1), w których podał, że nie odbywały się coroczne spisy z natury, albowiem były one sprzeczne z zeznaniami świadka P. S., który zeznał, iż coroczne spisy towaru z natury sporządzali oni rzetelnie. Nadto fakt, iż co roku przeprowadzano inwentaryzację wynikał z zeznań świadków: B. B., S. G. (1) i A. C. oraz z opinii biegłego. Poza tym oskarżony w swoich wcześniejszych wyjaśnieniach, złożonych na rozprawie w dniu 27 sierpnia 2014 roku wskazał, iż spisy takie były dokonywane raz do roku, a czasami S. R. zarządzała wewnętrzne spisy z natury.

Sąd odmówił też wiary wyjaśnieniom oskarżonego, w których stwierdził, iż bywały sytuacje, że z Niemiec przywożono towar o nazwie nieodpowiadającej jego kodowi, bowiem zaprzeczyli temu świadkowie: P. C. (1), P. S., K. B., K. U., E. K. i S. G. (1), którzy podali, iż owszem występowały pomyłki w dostawach towaru z Niemiec wykluczając jednak, by nazwa danego towaru była inna niż przyporządkowany jej kod.

Za wiarygodne Sąd uznał zeznania świadka **P. S.** - współpracownika oskarżonego, iż konieczność zmiany na fakturze nazwy zamówionego przez klienta towaru wynikała z rozbieżności w stanie magazynu i stanie ujawnionym w systemie komputerowym oraz z potrzeby niwelowania tych niezgodności, albowiem zdarzało się, iż jakiegoś towaru było za dużo, a innego za mało, co było na bieżąco weryfikowane. Świadek dodał, że system komputerowy uniemożliwiał dokonanie zmiany kodu towaru, zaś towar wskazany na fakturach wydawany był z magazynu na podstawie jego nazwy, która była zgodna z zamówieniem. Zeznania świadka P. S. znalazły potwierdzenie w treści pisemnej uzupełniającej opinii biegłego z dnia 11 października 2016 roku oraz ustnej uzupełniającej opinii biegłego złożonej na rozprawie w dniu 28 grudnia 2016 roku, które zostały wydane na podstawie rozszerzonego materiału dowodowego, w których biegły stwierdził, iż towary objęte przedmiotowymi fakturami były wydawane z magazynu według nazwy widniejącej na fakturze sprzedaży i po cenie sprzedaży przypisanej do nazwy tego towaru, mimo tego, że na fakturze wpisywano kod towaru droższego. Biegły przyznał, iż fakt wpisywania do faktury niewłaściwego kodu towaru mógł służyć oskarżonemu do niwelowania niedoborów i nadwyżek towarów, co może potwierdzać fakt, iż w latach 2007-2010 protokoły inwentaryzacyjne wykazywały niewielkie niedobory i nadwyżki, w odróżnieniu od roku 2011, w którym T. B. (1) nie był już pracownikiem firmy (...) sp. z o.o. Nadto okoliczność, iż towary objęte przedłożonymi przez (...) sp. z o.o. fakturami VAT były wydane na podstawie nazwy, która odpowiadała zamówieniu wynika z zeznań świadków: S. J., P. K. (1) i J. N., którzy potwierdzili, iż zawsze otrzymywali towar zgodny z zamówieniem. To, iż towary w magazynie w W. były wydawane na podstawie nazwy potwierdził też świadek A. C.. Poza tym o rozbieżnościach pomiędzy stanem magazynu wykazywanym w systemie komputerowym, a faktycznym stanem magazynu wspomnieli świadkowie: A. K., S. S. (1) oraz S. R.. Z kolei fakt, iż świadek P. S. także wystawiał faktury ze zmienioną nazwą i ceną potwierdził P. C. (1). Sąd uznał za wiarygodne zeznania świadka P. S. także w zakresie, w którym wskazał, iż nazwa i kod dostarczanych z Niemiec towarów były zawsze zgodne, natomiast zdarzały się rozbieżności co do rodzaju i ilości dostarczonych z Niemiec towarów, bowiem były one zgodne z zeznaniami świadka P. C. (1), który podał, iż występowały pomyłki w dostawach towaru z Niemiec wykluczając jednak, by nazwa była inna niż przyporządkowany jej kod, co potwierdzili także świadkowie: K. B., K. U. i E. K.. Sąd dał również wiarę zeznaniom świadka P. S., w których przedstawił sposób składania zamówień w firmie (...) sp. z o.o. oraz wystawiania dokumentów handlowych, w tym faktur VAT, gdyż korespondowały one z wyjaśnieniami oskarżonego, a także zeznaniami przesłuchanych w sprawie klientów firmy (...) sp. z o.o. Oskarżony T. B. (1) potwierdził, iż na fakturach przedłożonych przez firmę (...) sp. z o.o. widnieje jego podpis, zaznaczając przy tym, iż na jego loginie niektóre z faktur mógł wystawić P. S., dając mu je później do podpisu. Wiarygodne były także zeznania P. S., w których określił zasady przyznawania premii, bowiem korespondowały one w tym zakresie z zeznaniami świadka B. B., który potwierdził, iż podstawą były wyniki sprzedaży całego biura, a nie poszczególnych pracowników. Natomiast podane przez P. S. okoliczności dotyczące konfliktu istniejącego pomiędzy oskarżonym, a P. C. (1) potwierdził sam świadek P. C. (1) podając, iż złożył przeciwko T. B. (1) prywatny akt oskarżenia za ublżanie mu i pomówienia w obecności pracowników oraz świadek B. B..

W tym miejscu należy dodać, że o wiarygodności i obiektywizmie zeznań świadka P. S. świadczy fakt, iż jest on nadal pracownikiem firmy (...) sp. z o.o., a w 2013 roku awansował na stanowisko menadżera ds. sprzedaży detalicznej.

Za wiarygodne Sąd uznał zeznania świadków **P. C. (1)** - dyrektora firmy (...) sp. z o.o. i **B. B.** - zastępcy dyrektora firmy (...) sp. z o.o. w zakresie, w którym przedstawili obrót dokumentami w spółce, sposób składania zamówień i identyfikację towaru w systemie informatycznym spółki, a także kryteria przyznawania premii uznaniowej poszczególnym pracownikom biur handlowych, albowiem były one zgodne z zeznaniami świadka P. S., który potwierdził sposób wystawiania i przechowywania dokumentów finansowych spółki, składania zamówień oraz przyznawania premii oraz świadka P. M., który podał, iż towar był identyfikowany w systemie informatycznym na podstawie kodu, którego nie można było modyfikować, w przeciwieństwie do nazwy i ceny towaru. Sąd uznał również za wiarygodne zeznania P. C. (1) i B. B., w których wskazali, iż na podstawie przeprowadzonej kontroli w biurze

handlowym w W. ujawniono przypadki niewłaściwego wystawiania przez T. B. (1) i P. S. faktur VAT, w których wpisywali nazwę oraz cenę towaru, które nie odpowiadały jego kodowi widniejącemu w systemie komputerowym, podkreślając przy tym, iż był to kod towaru droższego. Okoliczność ta była powodem dyscyplinarnego zwolnienia T. B. (1). W tym zakresie zeznania ww. świadków były zgodne z zeznaniami P. M., A. K., S. S. (1) oraz P. S., a także opiniami biegłego sądowego dr. T. K.. Nadto fakt, iż taka praktyka miała miejsce nie był w niniejszej sprawie sporny, bowiem zarówno oskarżony, jak i świadek P. S. przyznali się, iż wystawiali faktury VAT, w których zmieniali nazwę i cenę, pozostawiając kod innego towaru, który widniał w systemie komputerowym na stanie magazynu. Sąd uznał także, iż na przymiot wiarygodność zasługiwały zeznania P. C. (1) i B. B., w których podali, iż istniał konflikt pomiędzy oskarżonym, a P. C. (1), albowiem korespondowały one z zeznaniami P. S.. Nadto w ocenie Sądu wiarygodne były zeznania P. C. (1) i B. B., iż żaden klient nie zgłaszał reklamacji, że wydano mu inny towar niż ten, który zamawiał i którego nazwa widniała na fakturze, gdyż potwierdzili to świadkowie: S. R., P. S. oraz klienci: S. J., P. K. (1) i J. N.. Nadto świadek P. C. (1) przyznał, iż T. B. (1) był jednym z najlepszych pracowników sprzedaży, był wydajny i miał dobre obroty, potwierdzając w tym zakresie wyjaśnienia oskarżonego. Sąd dał wiarę zeznaniom świadka P. C. (1) także w części, w której wspomniał o występujących pomyłkach w dostawach towaru z Niemiec, wykluczając przy tym, by nazwa była inna niż przyporządkowany jej kod, bowiem potwierdzili to świadkowie: K. B., K. U., E. K. i P. S., który wskazał, iż nazwa i kod towarów były zawsze zgodne, natomiast zdarzały się rozbieżności co do rodzaju zamawianego towaru i pomyłki dotyczące ilości dostarczonego towaru. Nadto, Sąd uznał za wiarygodne zeznania P. C. (1), w których podał, iż zarówno oskarżony, jak i inni pracownicy zgłaszali mu, iż występowały sytuacje, że z systemu komputerowego wynikało, że jakiegoś towaru nie ma na stanie magazynu, a faktycznie tam był, bowiem korespondowało to z zeznaniami P. S. i S. R., a także wyjaśnieniami oskarżonego.

Sąd odmówił wiary zeznaniom P. C. (1) i B. B., w których podali, iż obrót towarami w firmie (...) sp. z o.o., w tym wydawanie towarów objętych przedmiotowymi fakturami VAT odbywał się zawsze na podstawie kodu przypisanego do danego towaru, w związku z czym firma (...) sp. z o.o. na skutek niewłaściwego wystawiania przez oskarżonego faktur VAT poniosła stratę, albowiem było to niezgodne z zeznaniami świadka A. C., który podał, iż towar z magazynu wydawany był na podstawie jego nazwy wpisanej na fakturze, zeznaniami świadka P. S., który wskazał, iż konieczność zmiany nazwy na fakturze wynikała z rozbieżności w stanie magazynu i stanie ujawnionym w systemie komputerowym oraz z potrzeby niwelowania tych niezgodności, a także z zeznaniami klientów, którzy zakupili towar na podstawie przedmiotowych faktur VAT i którzy oświadczyli, iż otrzymywali zawsze towar zgodny z zamówieniem i nazwą wskazaną na fakturze, a przede wszystkim z wnioskami biegłego sądowego T. K. zawartymi w pisemnej uzupełniającej opinii z dnia 11 października 2016 roku oraz ustnej uzupełniającej opinii złożonej na rozprawie w dniu 28 grudnia 2016 roku, które zostały wydane na podstawie rozszerzonego materiału dowodowego w postaci m.in. części zamówień przesłanych e-mailem, faktur VAT, listów przewozowych oraz oświadczeń pisemnych kontrahentów: J. N., (...) F. J., (...) S.A. P. B. (2), A. Shop M. i P. K. (1) oraz U. B. K.. Biegły T. K. we wskazanych opiniach uzupełniających stwierdził, iż wśród dokumentów, które miały wpływ na treść i wnioski pisemnej opinii biegłego z dnia 8 września 2013 roku, a które zostały przedstawione w tabeli nr 2, w przeważającej części występowały dokumenty, które uprawdopodobniają wersję oskarżonego, zgodnie z którą towary były wydawane z magazynu według nazwy towaru widniejącej na fakturze sprzedaży i po cenie sprzedaży przypisanej do nazwy tego towaru, mimo tego, że na fakturze wpisywano kod towaru droższego. Biegły sądowy przyznał, iż fakt wpisywania do faktury niewłaściwego kodu towaru mógł posłużyć oskarżonemu do niwelowania części niedoborów i nadwyżek towarów, co może potwierdzać fakt, że w latach 2007-2010 protokoły inwentaryzacyjne wykazywały niewielkie niedobory i nadwyżki, w odróżnieniu od roku 2011, w którym T. B. (1) nie był już pracownikiem firmy (...) sp. z o.o. Nadto fakt, iż towary objęte przedłożonymi przez pokrzywdzoną fakturami VAT były wydane na podstawie nazwy, która odpowiadała przedmiotowi zamówienia wynikał z zeznań świadków: S. J., P. K. (2) i J. N., którzy zgodnie stwierdzili, iż zawsze otrzymywali towar zgodny z zamówieniem i nie zakupili towaru innego, droższego, czy lepszej jakości po niższej cenie. Nadto z pisemnych oświadczeń klientów firmy (...) sp. z o.o., których obsługiwał T. B. (1): J. N., (...) S.A. P. B. (2), A. Shop M. i P. K. (1) oraz U. B. K. (k. 1009, k. 1015-1069, k. 1098) wynika, iż zamówienie towaru następowało w oparciu o nazwę lub o nazwę i kod, a realizacja tych transakcji zawsze była zgodna ze złożonym zamówieniem. Nadto przesłuchany na rozprawie świadek P. C. (1) nie był pewny czy towar był wydawany z magazynu na podstawie nazwy, czy też kodu.

Sąd dał wiarę zeznaniom świadków: **P. M.** - informatyka zatrudnionego w firmie (...) sp. z o.o. i **A. K.** - pracownika działu marketingu w firmie (...) sp. z o.o., którzy na zlecenie dyrektora firmy (...) dokonali kontroli faktur wystawionych w biurze handlowym w W., a także **S. S. (1)** - pracownika działu marketingu w firmie (...) sp. z o.o. w zakresie, w jakim wskazali na fakt występowania niezgodności w fakturach wystawionych przez oskarżonego pomiędzy kodem, a nazwą towaru, który w tym przypadku był zawsze kodem towaru droższego, niż towar figurujący z nazwy, albowiem zeznania te korespondowały z zeznaniami świadków: P. C. (1) i B. B. oraz opinią biegłego T. K.. Jednakże okoliczność ta w niniejszej sprawie nie była sporna, gdyż do wystawiania takich faktur przyznał się zarówno oskarżony T. B. (1), jak i P. S.. Sąd dał też wiarę zeznaniom A. K. i S. S. (1), w których wskazali, iż zdarzały się sytuacje, że klient zamówił towar, którego nie było w systemie komputerowym na stanie magazynu, a fizycznie w magazynie był. Sąd dał również wiarę zeznaniom P. M., w których wskazał, iż działanie T. B. (1) wpływało na wyższą sprzedaż w biurze handlowym w W., a to z kolei przekładało się na wyższe premie dla pracowników tej placówki, albowiem korespondowało to z zeznaniami P. S.. Sąd uznał za w pełni wiarygodne zeznania świadka S. S. (1) także w zakresie, w którym przedstawił procedurę sprzedaży w firmie oraz przyjęte w niej zasady przyznawania rabatów, co potwierdzone zostało przez pozostałych pracowników spółki.

Sąd nie dał natomiast wiary zeznaniom A. K. i S. S. (1), iż towar był wydawany z magazynu na podstawie kodu, w związku z czym firma (...) sp. z o.o., na skutek działania oskarżonego poniosła stratę, bowiem w tej części były one niezgodne z treścią pisemnej uzupełniającej opinii biegłego z dnia 11 października 2016 roku oraz ustnej uzupełniającej opinii biegłego złożonej na rozprawie w dniu 28 grudnia 2016 roku, z których wynika, iż towar był wydawany z magazynu według nazwy towaru widniejącej na fakturze sprzedaży i po cenie sprzedaży przypisanej do nazwy tego towaru, co zdaniem biegłego służyło oskarżonemu do niwelowania części niedoborów i nadwyżek towarów. Nadto świadek A. K. na rozprawie przyznała, iż takie niedobory się zdarzały, dodając, iż nie wie jak towar był wydawany, czy zgodnie z nazwą, czy kodem, zaznaczając, iż jej byłoby łatwiej wydać go po nazwie. Również świadek P. M. nie był pewny w jaki sposób wydawano towar z magazynu, a mianowicie na podstawie kodu, czy nazwy.

Sąd dał wiarę zeznaniom świadka **S. G. (1)** - pracownika firmy (...) sp. z o.o. w biurze handlowym w W. zatrudnionego w 2008 roku na stanowisku magazyniera-serwisanta, zaś od 2012 roku na stanowisku sprzedawcy, który wskazał, iż towar z magazynu był wydawany na podstawie dokumentu WZ zgodnie z podanym tam kodem i nazwą oraz że zdarzały się rozbieżności w stanie magazynu, gdyż były one zgodne z zeznaniami świadka A. C., który wskazał, iż zdarzały się pomyłki, a towar wydawany był na podstawie nazwy i dokumentów WZ oraz faktur. Sąd nie dał natomiast wiary zeznaniom S. G. (1) złożonym na rozprawie w dniu 27 sierpnia 2014 roku, w których wskazał, iż najważniejszy był jednak kod i magazynier wydawał towar właśnie w oparciu o kod i nie zawsze sprawdzał numer kodu z nazwą, bowiem było to sprzeczne z treścią pisemnej uzupełniającej opinii biegłego z dnia 11 października 2016 roku oraz ustnej uzupełniającej opinii biegłego złożonej na rozprawie w dniu 28 grudnia 2016 roku, z których wynika, iż towar był wydawany z magazynu według nazwy towaru widniejącej na fakturze sprzedaży i po cenie sprzedaży przypisanej do nazwy tego towaru, mimo tego, że na fakturze wpisywano kod towaru droższego.

Sąd uznał za wiarygodne w przeważającej części zeznania świadka **A. C.** - magazyniera zatrudnionego w firmie (...) sp. z o.o. w biurze handlowym w W., który wskazał, iż towar wydawany był na podstawie nazwy i dokumentów WZ oraz faktur przesłanych mailem z biura handlowego w W. lub dostarczonych osobiście, albowiem były one zgodne z treścią pisemnej uzupełniającej opinii biegłego z dnia 11 października 2016 roku oraz ustnej uzupełniającej opinii biegłego złożonej na rozprawie w dniu 28 grudnia 2016 roku, z których wynika, iż towar był wydawany z magazynu według nazwy towaru widniejącej na fakturze sprzedaży.

W związku z powyższym Sąd odmówił wiarygodności zeznaniom świadka, złożonym w toku postępowania sądowego, w których stwierdził, iż towar był wydawany na podstawie kodu.

Sąd uznał za wiarygodne zeznania świadków: **D. L., K. B., K. T., P. Ż., K. U. i E. K.** - pracowników poszczególnych biur handlowych spółki (...) sp. z o.o. położnych w K., we W., w G., w Ł., w P. i w S., którzy zgodnie oświadczyli, iż w ich biurze w okresie od listopada 2007 roku do marca 2011 roku nie zdarzały się przypadki niezgodności stanu magazynu z system komputerowym, które zmuszałyby ich do wystawiania faktur z kodem innego towaru niż widniejąca

na niej nazwa towaru. Sąd oceniając zeznania tych świadków miał na uwadze, że jak podała świadek S. R. każdy oddział miał własny system komputerowy, zaś niniejsza sprawa dotyczy rozbieżności w systemie komputerowym w biurze handlowym w W.. O występujących pomyłkach w dostawach towaru z Niemiec wspomnieli świadkowie K. B., K. U. i E. K., wykluczając przy tym, by nazwa towaru była inna niż przyporządkowany jej kod, co pokrywało się z zeznaniami świadków P. C. (1) i P. S., którzy wskazali, iż nazwa i kod towarów były zawsze zgodne, natomiast zdarzały się rozbieżności co do rodzaju zamawianego towaru lub jak dodał P. S. pomyłki dotyczące ilości dostarczonego towaru. Nadto świadkowie K. T., P. Ż., K. U. i D. L. zeznali, że towar był wydawany z magazynu na podstawie nazwy i przypisanego doń kodu, natomiast świadek E. K. wskazała, iż w jej magazynie towar był wydawany na podstawie kodu, jednak ona nie wie jak to wyglądało w rzeczywistości. D. L. dodał, iż spowodowane to było częstymi zmianami końcówek kodu.

Sąd uznał za wiarygodne zeznania świadka **S. R.** - byłej pracownicy firmy (...) sp. z o.o. i przełożonej oskarżonego T. B. (1), w których wskazała, iż zdarzały się różnice pomiędzy danymi zawartymi w systemie komputerowym, a stanem magazynu oraz że występowała do zarządu o zmianę systemu komputerowego.

Sąd odmówił wiary zeznaniom S. R., w których wskazała, iż zasady przyznawania rabatów były określone na piśmie, bowiem z zeznań świadków: S. S. (1) i B. B. wynika, iż zasady te nie zostały spisane i były przekazywane drogą ustną lub mailową.

Sąd uznał za wiarygodne zeznania klientów firmy (...) sp. z o.o.: **S. J.** - prowadzącego działalność gospodarczą pod nazwą P. w W., **P. K. (1)** – prowadzącego działalność gospodarczą pod nazwą (...) w W., oraz **J. N.**, którzy potwierdzili współpracę z (...) sp. z o.o. - jej biurem handlowym w W. oraz to, iż zawsze otrzymywali towar zgodny z zamówieniem. Ponadto S. J. i P. K. (1) podkreślili, iż nie było takiej sytuacji, żeby towar był inny, droższy, czy lepszej jakości po niższej cenie, bowiem fakt ten wynika z dokumentacji w postaci zestawień faktur VAT, wykazu klientów (k. 102-116) oraz pisemnej uzupełniającej opinii biegłego sądowego T. K. z dnia 11 października 2016 roku oraz jego ustnej uzupełniającej opinii złożonej na rozprawie w dniu 28 grudnia 2016 roku, z których wynika, iż towar był wydawany na podstawie nazwy, która była zgodna z zamówieniem.

Sąd uznał za wiarygodne zeznania świadka **P. B. (1)** - klienta (...) sp. z o.o., prowadzącego firmę (...), bowiem z zestawień faktur VAT wystawionych przez T. B. (1) w latach 2008-2011 oraz wykazu klientów przedłożonych przez (...) sp. z o.o. (k. 102-116 akt) wynika, że firma (...) nie figuruje jako klient, któremu oskarżony wystawił fakturę objętą przedmiotowym postępowaniem, bowiem firma (...), S. s.j., w nich ujęta, zgodnie z oświadczeniem świadka należy do jego syna P. B. (2).

Sąd dał wiarę zeznaniom świadków: **A. M. (1), A. M. (2), B. P., E. T., B. D., T. G., J. P., I. U., Z. W., G. B., A. R., L. T. (2), S. G. (2), Z. N., B. G. i R. P.** – klientów indywidualnych, którzy w okresie objętym zarzutem zakupili sprzęt firmy (...). Świadczyli ci zgodnie zeznali, iż otrzymany towar i jego cena były zgodne z zamówieniem i wystawioną fakturą, oświadczając, iż nikt nie składał im propozycji nabycia takiego sprzętu za niższą cenę i że nie znają osoby o danych oskarżonego. Jednak zeznania tych świadków miały niewielkie znaczenie dla ustaleń w niniejszej sprawie z uwagi na fakt, iż w większości byli oni klientami firmy (...) w W. i nie znali oskarżonego, z którym nigdy się nie kontaktowali.

Sąd pominął zeznania świadka **N. B.**, bowiem nie posiadał on żadnej wiedzy mającej znaczenie dla rozstrzygnięcia niniejszej sprawy.

Sąd uznał rzetelne i przydatne dla rozstrzygnięcia przedmiotowej sprawy **opinie biegłego sądowego w dziedzinie analizy ekonomicznej, ekonomii, księgowości, rachunkowości i finansów, podatków, przedsiębiorstwa - dr T. K.**, zarówno pisemne, jak i ustne złożone na rozprawie. Z uwagi na fakt, iż w toku postępowania sądowego, po wydaniu przez biegłego pisemnej opinii z dnia 8 września 2013 roku oraz ustnych uzupełniających opinii złożonych na rozprawie: w dniu 30 stycznia 2015 roku, w dniu 4 marca 2016 roku i w dniu 10 maja 2016 roku, nastąpiło rozszerzenie materiału dowodowego w postaci m.in. części zamówień przesłanych e-mailem, faktur VAT, listów przewozowych oraz oświadczeń pisemnych kontrahentów: J. N., (...) F. J., (...) S.A. P.

B. (2), A. Shop M. i P. K. (1) oraz U. B. K. (wyszczególnionych w tabeli nr 2 pisemnej uzupełniającej opinii), który to materiał dowodowy zdaniem biegłego miał wpływ na wnioski i konkluzje zwarte w poprzednich opiniach, Sąd uznał, iż bardziej wiarygodne były opinie sporządzone w oparciu o opisany wyżej rozszerzony materiał dowodowy, tj. pisemna uzupełniająca opinia z dnia 11 października 2016 roku i ustna uzupełniająca opinia złożona na rozprawie w dniu 28 grudnia 2016 roku, dokonując na ich podstawie ustaleń faktycznych w niniejszej sprawie. Należy w tym miejscu podkreślić, iż wiarygodność wskazanego powyżej materiału dowodowego, na który składały się w dużej mierze dokumenty dostarczone przez oskarżonego nie była kwestionowana przez żadną ze stron, w tym pokrzywdzoną spółkę. Sąd dokonał ustaleń faktycznych także na podstawie pisemnej opinii biegłego z dnia 8 września 2013 roku oraz ustnych uzupełniających opinii złożonych na rozprawach: w dniu 30 stycznia 2015 roku, w dniu 4 marca 2016 roku i w dniu 10 maja 2016 roku w zakresie, w jakim rozszerzony materiał dowodowy nie miał wpływu na ich treść i zawarte w nich wnioski, co biegły wskazał w pisemnej opinii uzupełniającej z dnia 11 października 2016 roku, tj. danych dotyczących dokonanych przez oskarżonego modyfikacji przedmiotowych faktur VAT oraz danych wynikających z inwentaryzacji przeprowadzonych w pokrzywdzonej spółce.

Ponieważ konkluzje biegłego dr T. K. zostały sformułowane jednoznacznie i kategorycznie oraz zostały należycie umotywowane, Sąd nie miał powodów, by podważać wartość dowodową wspomnianych opinii.

Za w pełni wiarygodne Sąd uznał zgromadzone w sprawie dowody z **dokumentów**. Ich treść i autentyczność nie były kwestionowane przez żadną ze stron, do czego i Sąd nie miał żadnych podstaw.

Sąd Okręgowy zważył, co następuje:

Oskarżony T. B. (1) stanął pod zarzutem dokonania przestępstwa z art. 286 § 1 k.k. w zw. z art. 294 § 1 k.k. i art. 271 § 1 k.k. w zw. z art. 11 § 2 k.k. i art. 12 k.k., polegającego na tym, że w okresie od 2 listopada 2007 roku do 4 marca 2011 roku w W. w powiecie C. - (...) woj. (...) i w W. działając w krótkich odstępach czasu i w wykonaniu z góry powziętego zamiaru jako pracownik(...) w W. uprawniony z tego tytułu do wystawiania faktur celem osiągnięcia korzyści majątkowej polegającej na wyprowadzaniu z magazynów towaru droższego wypisując faktury na sprzedawane (...) spółki (...) wypisywał inny nie odpowiadający nazwie kod towaru, skutkiem czego z magazynu wydany został inny i droższy towar niż wynikałoby to z wpisanej nazwy towaru co skutkowało stratą w kwocie 368.691,81 zł brutto na szkodę (...) Spółka z o. o. w W..

Zdefiniowane w art. 286 § 1 k.k. przestępstwo oszustwa polega na doprowadzeniu innej osoby, w celu osiągnięcia korzyści majątkowej, do niekorzystnego rozporządzenia własnym lub cudzym mieniem za pomocą wprowadzenia w błąd albo wyzyskania błędu lub niezdolności do należytego pojmowania przedsiębranego działania.

W ocenie Sądu oskarżony T. B. (1) swoim zachowaniem nie wyczerpał elementów przedmiotowych i podmiotowych tego przestępstwa, gdyż dokonując modyfikacji faktur VAT działał w celu zwiększenia obrotów i dochodów firmy (...) sp. z o.o. oraz zniwelowania części niedoborów i nadwyżek towarów na stanie magazynu, bowiem przy realizacji owych zamówień występowała niezgodność stanu magazynowego wykazywana przez system komputerowy, w którym brakowało danego towaru z rzeczywistym stanem magazynu, w którym ten towar się znajdował. Praktykę taką potwierdził współpracownik oskarżonego świadek P. S., który wskazał, iż konieczność zmiany nazwy na fakturze wynikała z rozbieżności w stanie magazynu i w stanie ujawnionym w systemie komputerowym oraz z potrzeby niwelowania tych niezgodności, albowiem zdarzało się, iż jakiegoś towaru było za dużo, innego za mało i było to na bieżąco weryfikowane. Zaznaczył przy tym, iż system komputerowy uniemożliwiał modyfikowanie kodu towaru, zaś towar ujęty na przedmiotowych fakturach był wydawany po nazwie figurującej na fakturze, która była zgodna z zamówieniem. W związku z powyższym działanie podjęte przez oskarżonego w istocie pozwalało na sprzedaż zamówionego towaru, który nie był ujawniony w systemie komputerowym, lecz znajdował się w magazynie, co w innym przypadku byłoby niemożliwe, a tym samym w rzeczywistości zwiększał on obroty pokrzywdzonej spółki. Występowanie takich rozbieżności pomiędzy stanem magazynu wykazywanym w systemie komputerowym, a faktycznym stanem magazynu potwierdzili także świadkowie: A. K., S. S. (1) oraz S. R.. Nadto okoliczność, iż towary objęte przedłożonymi przez pokrzywdzoną fakturami VAT były wydane na podstawie nazwy, która

odpowiadała przedmiotowi zamówienia wynika z zeznań świadków: S. J., P. K. (1) i J. N., którzy zgodnie przyznali, iż zawsze otrzymywali towar zgodny z zamówieniem. Jednakże na to, iż oskarżony nie działał w celu osiągnięcia korzyści majątkowej, a jego zachowanie nie doprowadziło pokrzywdzonej spółki do niekorzystnego rozporządzenia mieniem za pomocą wprowadzenia jej w błąd albo wyzyskania błędu lub niezdolności do należytego pojmowania przedsiębranego działania, wynika przede wszystkim z treści pisemnej uzupełniającej opinii biegłego w dziedzinie analizy ekonomicznej, ekonomii, księgowości, rachunkowości i finansów, podatków, przedsiębiorstwa z dnia 11 października 2016 roku oraz ustnej uzupełniającej opinii biegłego złożonej na rozprawie w dniu 28 grudnia 2016 roku, które to opinie zostały wydane na podstawie rozszerzonego materiału dowodowego w postaci m.in. części zamówień przesłanych e-mailem, faktur VAT, listów przewozowych oraz pisemnych oświadczeń kontrahentów: J. N., (...) F. J., (...) S.A. P. B. (2), (...) M. i P. K. (1) oraz U. B. K. wyszczególnionych w tabeli nr 2, który to materiał dowodowy, zgodnie z twierdzeniem biegłego miał wpływ na wnioski i konkluzje zwarte w poprzednich opiniach. We wskazanych uzupełniających opiniach biegły stwierdził, iż towary były wydawane z magazynu według nazwy widniejącej na fakturze sprzedaży i po cenie sprzedaży przypisanej do nazwy tego towaru pomimo, że na fakturze wpisywano kod towaru droższego. Biegły sądowy przyznał, iż fakt wpisywania do faktury niewłaściwego kodu towaru mógł posłużyć oskarżonemu do niwelowania części niedoborów i nadwyżek towarów, co może potwierdzić fakt, że w latach 2007-2010 protokoły inwentaryzacyjne wykazywały niewielkie niedobory i nadwyżki, w odróżnieniu od roku 2011, w którym T. B. (1) nie był już pracownikiem firmy (...) sp. z o.o. W związku z powyższym biegły stwierdził, iż spółka (...) sp. z o.o. nie poniosła z tego tytułu żadnej szkody.

Ponadto na podstawie zgromadzonego w sprawie materiału dowodowego oraz jego analizy przedstawionej powyżej, Sąd uznał, iż nie ulega także wątpliwości, że oskarżony T. B. (1) swoim zachowaniem nie wyczerpał znamion przestępstwa z art. 271 § 1 k.k., albowiem w podanych fakturach wpisał prawdziwą nazwę i cenę towaru, który został faktycznie zamówiony przez klienta i który został przez klienta odebrany i za który klient ten zapłacił cenę widniejącą na fakturze VAT, a zatem nie doszło do poświadczenia nieprawdy co do okoliczności mającej znaczenie prawne.

Nadto zdaniem Sądu należy zwrócić uwagę na występujące w sprawie wątpliwości związane z faktem, iż oskarżony i P. S. wystawiali faktury pracując na tym samym komputerze i zdarzało się, że P. S. wystawiał faktury na loginie T. B. (1) dając mu je później do podpisu. Nie można zatem wykluczyć, że również te faktury zostały objęte zarzutem stawianym oskarżonemu T. B. (1). Poza tym w ocenie Sądu należy zaznaczyć, iż konsekwencje modyfikowania faktur dotknęły tylko oskarżonego, który został zwolniony dyscyplinarnie z pokrzywdzonej firmy, natomiast P. S., który również dokonywał takich modyfikacji pozostał pracownikiem spółki (...) Spółka z o. o., a nawet awansował na wyższe stanowisko. W ocenie Sądu nie bez znaczenia w tym zakresie jest fakt, iż pomiędzy oskarżonym, a dyrektorem firmy (...) Spółka z o. o. P. C. (2) istniał ostry konflikt, który doprowadził nawet do złożenia przez P. C. (1) przeciwko T. B. (1) prywatnego aktu oskarżenia za ublizanie i pomówienia w obecności pracowników. Nadto pomiędzy pokrzywdzoną spółką, a oskarżonym toczyły się liczne postępowania zarówno cywilne, jak i karne, w których wysuwali oni wobec siebie wzajemne roszczenia i zarzuty.

W tym miejscu należy jeszcze dodać, że przedłożone jako materiał dowodowy przez firmę (...) Spółka z o. o. faktury VAT stanowią jedynie niewielki procent wszystkich faktur wystawianych przez T. B. (1), których w biurze handlowym w W. - jak zeznał P. S. - wystawianych było około 2-3 tysięcy rocznie. Materiał dowodowy przedłożony przez firmę (...) Spółka z o. o. został zatem ściśle wyselekcjonowany. Nie można w tej sytuacji wykluczyć i takiej możliwości, że wśród faktur wystawionych przez T. B. (2) były również takie, na których figurował kod towaru tańszego, a nazwa i cena towaru droższego.

Mając powyższe na uwadze Sąd uniewinnił oskarżonego T. B. (1) od zarzucanego mu czynu, a na podstawie art. 632 pkt 2 k.p.k. kosztami procesu obciążył Skarb Państwa.

SSO Karolina Siwierska